

Västgöta Nations i Uppsala Landskapsförening

SOMMARNYTT 2013

Kära Landskapsföreningsmedlemmar!

Hoppas att ni har det gött i sommarsola, alternativt mysigt i sommarregnet! Här kommer ett litet nyhetsbrev från Landskapsföreningen. Det är, liksom morgontidningen om sommaren, lite mindre omfångsrikt än vanligt men innehåller ändå en del godbitar.

Jag heter Karin Östh och är nyvald ordförande i vår eminenta sammanslutning av hjärtan som klappar för Västgöta Nation. Jag är inte ny i styrelsen utan har suttit som sekreterare ett antal år och kände att jag nu hade inte bara lust utan även tid att kliva upp som ordförande. Mitt hjärta klappar inte enbart för nationen utan även för hembygden, så klart! Jag är en av de lätt räknade älvsborgare

som bor i Uppsala, född i Göteborg, delvis uppväxt i Haratången (en liten förtjusande hola mellan Kinna och Svenljunga), gift med en skaraborgare och har tre barn som känner sig som västgötar trots att de är födda i Uppsala. Den västgötska identiteten är förunderligt stark. Vi älskar staden vi bor i men betraktar oss som västgötar i exil. För ett par veckor sedan befann vi oss på Azoreernas huvudö Sao Miguel och när vi körde längs de slingrande vägarna med den grönskande vulkan/djungelslutningen på ena sidan och havet på det andra utbrister min käre make plötsligt: ” Det känns lite som att köra längs Kinnekulle”. Två själar en tanke.

Allt kan relateras till hembygden och man bär den alltid med sig i hjärtat!

Ha det gött var ni än befinner er!
Karin Östh

P.S. En av nationens hedersledamöter var för bra länge sedan, när jag fortfarande hette Gårdmark i efternamn, hemma hos oss i Haratången och gjorde ett actionfyllt radioslag om gässlakt – gissa vem! Om vi ses på Generationsgasquen kan jag berätta svaret! :) D.S.

Om du har åldern inne – anmäl dig!

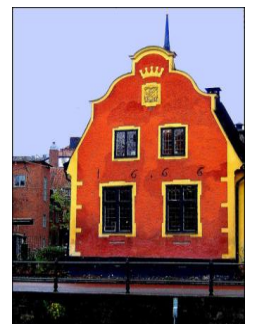
Generationsgasque

den 12 oktober

för aktiva vid nationen under 80-talet och tidigare

Anmälan senast 12 sept till

1Q på 1q@vastgotanation.se eller tel. 018-13 63 30

Ni kan även gå in på Västgöta nations hemsida vastgotanation.se och under fliken ”EVENEMANG” hitta information om gasquen.

ÅRSMÖTET OCH DESS EFTERDYNINGAR

Föreningens årsstämma hölls traditionsenligt den 1 maj och trots den kittlande rubriksättningen ovan så gick stämman som vanligt lugnt till. Dock hade ingen medlem vid tiden för mötet volonterat till sekreterarposten! Hur skulle vi nu lösa detta? Det blev en s.k. cliffhanger till nästa styrelsemöte som då knöts ihop med ett Västgötaklimax, såklart! Odramatiskt och glatt volonterade Maria Wold-Troell återigen (hon har varit med i styrelsen förut, som ni kanske minns) till posten. Så nu är styrelsen fulltalig och vi kan med full kraft förbereda oss inför jubileumsåret 2014. Lite extra kraft skall vi samla på Generationsgasquen i oktober – hoppas att vi ses då!

Landskapsföreningens styrelse:

Karin Östh, Ordförande
Bertil Wiman, Inspektor
Sophie Hallberg, 1Q
Hans Forssell, Kassör
Elisabet Claesson, Klubbmästare
Maria Wold-Troell, Sekreterare, adj.
Kenny Jonsson, Ledamot

NYGAMMALT TILLSKOTT I STYRELSEN

Maria Wold-Troell, ny sekreterare i styrelsen.

Jag tog studenten 1962 här i Uppsala, nuvarande Katedralskolan. Eftersom min pappa var hedersledamot kunde jag ändå bli medlem i Västgöta nation. Jag festade så gott jag orkade ett tag, men lyckades i alla fall ta mig igenom studierna med naturvetenskaplig inriktning. Först arbetade jag på laboratorium i Stockholm, där jag bodde 10 år. Där föddes också mina två barn Jan och Carin. 1979 hade jag den oerhörda turen att omlokaliseras till Uppsala tillsammans med SVA (veterinärmedicinska anstalten) och tog upp kontakten med nationen igen litet grand. Ett kort tag var jag sekreterare i Landskapsföreningen, då jag sanerade registret. Eftersom jag genom mina

arbeten arbetat mycket med datorer och så småningom på heltid med detta, föll det sig naturligt (ett välskött medlemsregister är föreningens ryggrad). Jag är egentligen sorgligt sällan i Västergötland, men varje gång jag åker dit tycker jag att det är så himla vackert. Kinnekulleleden har jag gått flera gånger. Ett annat nytt favoritområde är trakten av Varnhem.

Nu har jag ju hunnit bli så himla gammal som 70 år. Genom åren har jag roat mig med föreningsverksamhet, också som sekreterare t.ex. i bostadsrättsföreningar. I yrkeslivet hamnade jag i dataträsket redan under 1980-talet, och där klafsar jag fortfarande runt. Min lilla firma, som jag nog kommer att avveckla snart, heter Panterdata.